

Hudba (Karel Kryl: Bratříčku zavírej vrátka)

Drahomíra Blažková, za svobodna Janýšková, se narodila 26. dubna 1961 v Olomouci do katolické rodiny jako nejmladší ze tří dětí.

1:42-1:57 *“Hodně ráda jsem si malovala a tvořila traktúrky ze špulek, protože to krásně drncelo a jezdilo to po leporelech, takový dráhy překážkový jsem dělala.”*

Jako malá trávila svůj volný čas čtením knih.

2:20-2:38 *“Četla jsem strašně moc a měla jsem moc ráda životopisy různých malířů a hudebníků a literátů. A měla jsem krásný přísun, protože moje maminka pracovala ve Státní vědecké knihovně, takže jsem měla pořád přísun literatury.”*

Evangelický farář Jan Tomáš Blažek se narodil 16. prosince 1960 ve Šternberku do evangelické rodiny.

1:21-1:32 *“No já si myslím, že je důležitý v dnešní době, když se mladí lidé ptají, jaká doba byla dřív, a tak mne to těší, že si o tom můžeme takhle popovídat.”*

Vyrůstal na venkově a měl doma hodně povinností mezi které patřila i péče o zvířata.

11:54- 12:12 *“Tak starost o ty zvířata, to byla moje obvyklá činnost. Víím, že jsem to ze začátku neměl vůbec rád, že jsme museli každý týden v sobotu čistit králíkům ty kotce, a tak to jsem teda neměl rád.”*

Hudba – (Karel Kryl: Bratříčku)

V mládí si stále uvědomovali nápor tehdejšího režimu. Paní Blažková měla kvůli svému vyznání problémy s nástupem na gymnázium i vysokou školu:

8:45-9:11 *“A pak druhá taková, pro mě závažná kontrola, byla na konci gymnázia, protože jsem se už hlásila na speciální pedagogiku, díky změněným hodnotám. A tam si nás zavolala paní třídní profesorka a řekla, že nám všem píše do posudku, že jsme ateisté, abychom to věděli. A já jsem z toho měla tehdy docela výčitky svědomí.”*

Tato zkušenost pronásledovala Paní Blažkovou po celý život.

Ale podobné zážitky neměly ani pana Blažka, jehož rodina uchovávala a rozvázela zakázanou náboženskou literaturu.

18:56-19:35 *“Třeba se stalo, že ve dvě hodiny v noci přijela dodávka, zazvonili u nás. Maminka nás vzbudila, říkala: “Pojďte nám rychle pomoci!” My jsme vyběhli, vynosili jsme z auta několik pytlů, černých pytlů. Rychle jsme to odnášeli do sklepa*

a maminka jim udělala narychlo nějaký smažený vajíčka, oni během hodiny odjeli a my jsme měli několik pytlů náboženské literatury, kterou potom dědeček rozvážel po celé severní Moravě a rozdávalo se to.”

Režimu se ale uměli postavit i ve společném životě.

I přes jejich rozdílná vyznání se vzali, ovšem nebylo to úplně jednoduché. Jejich rodiče sňatku nepřáli.

4:04-4:19 (Druhá nahrávka) “My jsme v té době vlastně měli tajnou, katolickou svatbu, protože já jsem nechtěla přijít o možnost praktikování ve své církvi, ale jeden termín svatby jsme zrušili, protože naši rodiče se odmítli sejít v jednom kostele.”

Před narozením dvojčat se rodina přestěhovala do Jindřichova Hradce, kde žila na faře evangelického kostela a vychovala čtyři děti.

Během sametové revoluce se Jan Blažek stal mluvčím Občanského fóra a jeho manželka ho v této činnosti podporovala.

Společně vykonali mnoho dobrého pro Jindřichův Hradec – Jan Blažek se podílel na založení sdružení YMCA v Jindřichově Hradci, zaměřeného na práci s dětmi a dětské tábory, a stál také u vzniku pěveckého sboru Jakoubek.

Paní Blažková je spoluzakladatelkou a ředitelkou organizace Otevřená okna, která se věnuje osobám se zdravotním postižením.

Manželé Blažkovi jsou stále spolu a v současné době jim dělají radost jejich vnoučata:

26:36–26:48 (nahrávka 2) „Teď zrovna toto jarní období jsme byli obdarováni dvěma vnoučaty, a to je veliké štěstí, takže teďka úplně nejhezčí, co můžu je zpívat jim ukolébavky. To je moc pěkný.“

Společně prožili mnoho krásných i náročných chvil a mladým generacím by vzkázali následující:

13:43- 14:06 (nahrávka 3) „Svoboda a odpovědnost jsou dvě ramena jedné váhy a pokud jsou v rovnováze, tak je to moc fajn a pak bych jim přála, aby se uměli radovat ze svého života. Prostě se radovat ze života, z toho, že kytky kvetou, že vám tělo funguje, že máte party, že můžete dělat to, co si zvolíte.

14:09 – 14.32 (nahrávka 3) „No já jsem si teďka vzpomněl na jednu větu, kterou mi řekl právě můj dědeček, ještě, než umřel, tak mi řekl, on mi řekl tím mým druhým jménem: „Tomáši nebud’ nevěřící, ale věrný.“ Takže já bych vám všem chtěl přát, abyste byli věrní v tom, co děláte a abyste to dělali rádi.

Hudba – (Waldemar Matuška: Co děláš, to dělej rád)

